

הסוסים של עארף מלך סוריה

א. מלך השידים

הסוסים מתחו ראש ונשכו את המתג. כידונים הזדקרו מתחת לבגד אל השמיים. כנף הפרשים של גדוד הפשיטה וגרבש הקירח נציב שכונת ברמן בראש עמדו לארוב לגבריאל גאולים. אבל גבריאל לא הלך אותו יום לביתהספר. גם גרבש וקציני המטה, זאת אומרת ניסים ראש המטה ומאיר הקצין הממונה על גביית מיסי הסטנגה ואפריים המרגל הראשי, לא הלכו אותו יום לביתהספר, אלא יצאו לחפש את הפרש המלכותי, הוא גבריאל גאולים, אשר חמק אותו יום בדרכים עקלקלות אל רחוב בעליהעגלה. כנף הפרשים דהרה אותו יום בטריטוריות עוינות והרגה אותו באלף מיתות משונות. בתחילה העמידו בובת־סמרטוטים וקלעו בה את כידוני הברזל־זווית ואחר־כך תפשו איזה כלב והיה בכך כמעט כמו הריגת גבריאל גאולים עצמו (כי גבריאל גאולים היה מאמץ־כלבים כדי שיהפכו להיות סוסים ויצא בסוף כל־ביסוס). בצוהרי היום פלשו גרבש וקציני המטה אל השיכון לחפש את המלך ולעשות בו שפטים, ישבתי על יד חלון המטבח לראות את גרבש מטמא את האדמה הזאת שניתנה למלכים בתורת פיקדון זמני לימיהביניים החשוכים של בין־עונות. והדברים ברורים וידועים, כי בעת רדת הקיסרים משלטון המדינה פושטת הקלקלה עד הטריטוריות הזנוחות ביותר עד שישוב וייקח בן־גרויון את השלטון והמלכים יעלו לירושלים ויניחו את שרביטי המלכים לרגליו. בערב, טיפסתי אל המלך אל הגג לספר לו את דבר הפלישה.

המלך דיבר:

ולא יצאת אליו להתלחמות, המישנה למלך.

אני דיברתי:

זה היה בכלל גדוד שלם בפרט.

המלך דיבר:

אז אתה בכלל פחדת מהם, מארשאל הצבא?

אני דיברתי:

עד שיצאתי הם נעלמו.

המלך דיבר:

אתה משקר, מארשאל.

אני דיברתי:

אני לא מפחד אפילו ממך.

רחבעם המלך החוויר. הוא שלח יד ואחז בכותפת המארשאל ואחז בה בכוח, אחר כך בכתף.

זה בסדר. אין צבא אז שיישאר המארשאל.

אני דיברתי, קרוב מאוד לבכי, לאמור:

יש הרבה צבא. חמישה גדודים לפחות. וגודד פרשים. וגם כנף של מטוסי קרב הפצצה ווטור. כאן. והצבעתי אל המצח, על יד הרקה, אל גולת הזכוכית שבה שט תינוק שענינו ריקות.

המלך דיבר:

טוב. עכשיו נצא למסע־עונשין בממלכה של גרבש הטיפש והקירח.

אני דיברתי:

נקשור אותו בצוואר ונעשה ממנו מסע־עובד.

המלך דיבר:

מי ששולח יד במלך לא יתנקה.

אני דיברתי:

אז צריך לקרוא לסרנים.

המלך דיבר:

רק המלכים, כי המלכים צריכים לראות מה הם שווים.

איפסרנו את הסוסים ופלשנו לשכונת ברמן דרך החצרות האחוריות. עקפנו בתים שדמו לקרונוט רכבת. גשם התחיל יורד והחצרות היו ריקות והרוח ייללה בין הבתים. אנחנו טננו את הרובים אל הלון הבית של גרבש והמלך סימן ביד לסגת. והדברים האלה אירעו בערב. בין היום בו רדפו קציני המטה של גרבש אחרי גבריאל לבין לילה שבו לקחו המלכים נקם לבין יום המחרת ישב המלך במרתף. (כי המלך, זאת לדעת, גורש למרתף בידי אב המלך נחשון רוגובסקי על דבר חטאיו ואלה הם חטאיו: דבר הבריחה מבית־הספר ואילימוד הגמרא ושפיכת זרע לריק). המחסן שהיתה בו כורסא אחת שבורה ומיזרון אחד ושלושה רובים ושש־עשרה פורפרות ושישה כידוני ברזל־זווית הפך להיות מחוז החלום. המלך יכול היה לניח־זרע לריק בלא שתשיג אותו איזה יד ולזמום מלחמות ולחלום בלי עיכוב. ורחבעם המלך השחית זרע בצוהריים, שהרי היה עליו למנות את השעות שעד בין־ערביים, שעת המלחמות. ולאחר תום המלחמות שהיו חטופות, אבל ההתכוננות להן גדולה, היה על המלך למנות עוד שעות רבות עד היום הבא. בעונת המלחמות היה המלך רואה את יוספה ראה חטופה והיה חוזר אל המרתף, על־מנת לפרוק את חמתו להשחית חמת מלכים קצף נשיאים. ואולם דרכן של הזרות והתלהטות והתפרקות שהן נמשכות זמן קצר מאוד, מכסימום חמש־עשרה דקות, והסבו מפח נפש למלך השיכון. על המלך לרדת עוד במדרגות המרד והביזוי העצמי עד הקרקעית, כי מתוך קרקעית אפשר אך ורק לעלות, אמר רחבעם המלך לאחאב מישנה־למלך באתם ימים שהחשיכו מוקדם בחודש ינואר של הילדות. והמלך אמר את הדברים בלשון אחרת, ואולי גם התכוון לדברים אחרים. אני עמדתי דמום מול המלך ולא ידעתי מה להשיב. לבסוף אמרתי למלך דבר שאינו דבור על אופניו, זאת אומרת יום יבוא והמלכה לא תלך יום אחד לשיעור הפסנתר, אלא תבוא אל המלך אל המחסן ותרד לצורך עלייה אל המלך השרוי במצוקת נפש והמלך מבטיח שלא יעשה בה כלום, לכל היותר ירכבו על סוסים למגרש ברמן ואחר כך ייכנסו אל פרדס ברמן על יד שכונת ברמן בעיבורו של שיכון ו' מימין לשכונות הדתיות של העיר. הם ייצאו לסייר בגבולות הטריטוריה ואפשר שירחיקו עד כיכר הקירקסים שהיתה עכשיו שלולית של בוג' לשקוע במים עד גובה החזה. אין צריך לומר שהמלך לא יעשה במלכה מעשים, אבל רק בדמיון בלבד. המלך לא ייגע

במלכה אפילו באצבע. אז יילך המלך אל חדרה של המלכה והמלכה שדבר בא עדיה לא תוכל הכל ותפער פיה מאוד אל השמיים. אז יתרכבו מאוד פני המלך פני זאב מורעב ולא יקרא עוד כלב בי בא אל החדר ואת הדלת סגר אחריו. מי שתקף אותו ייצרו ילבש שחורים ואת מטה המלך יקח בידו ואת הרובה ואת הכידון ויילך לעיר אחרת שם אשה צועה זונה ואת המלכה תלו על כידון משוחיעטרן והמלך רחבעם וסגן המלך אחאב מלך ישראל שיחתו ואת בכוריהם העבירו באש ואת המלכה בעל המלך עלי במות והמלך והמישנה למלך מחכים למלכה אוחזים ברצועה את כלביהדם של יעקובסון הוא היטלר אשר בחר לו למיסתור את שיכון ותיקיה הסתדרות בבניברק. כי פסקה המועצה המייעצת של אגודת ישראל וראש העיר אהרונוביץ ארבעים חסר אחת ואנחנו מלכי הכלבים נלוק את דמה. המלקים? כן, אדוני המלך. הביאו עבדי היקרים שבטים אל תבקשי רחמים מלכי כי המלך דיבר. אחאב מארשאל הצבא. כן אדוני המלך. צווה ולא יחתכו בבשרה, כי לתקופת השנה יפקוד המלך את המלכה לעונת התייחמותיות המלכים ויבוא אל חדריה

פנימה. כן אדוני המלך. לתקופת השנה תהרה המלכה בן ושמו נחמן רוגובסקי שר המלחמה. אדוני מלך השידים. כן, אחאב מארשאל הצבא. זה לא יעזור לך המלכה לא רוצה את המלך ודי. חוץ מזה שאבא שלך מחפש אותך על הגגות עם חגורה מריתמה של סוס בלגי. אדוני המלך. כן אדוני המלך. חטאתי לאדוני. חטאתי לאבי וכסף וזהב לא ירבה לו. אני נחמן רוגובסקי רחבעם מלך ישראל והשיכון ומדינות חסות מדינת הכלבים ומדינת הביוב וטריטוריית פחי האשפה על דעת המקום ועל דעת הזמן ועל דעת ספריהחוקים של הממלכה והמועצה המייעצת גזור בזה על המלכה שפשעה במלך תחת כל עץ רענן גזר דין מוות. הסרנים. כן אדוני המלך. פקדו את המלכה והביאוה אל בור הסיד של הממלכה ברחוב אנילביץ שלושים וארבע מול הקיוסק של רחמוט במקום בו בונים שתי קומות עד היום הזה. אבל. אם תיאות המלכה למלך לבוא אל חדריה או יחון המלך את המלכה ויענה אותה במעמד הסרנים והסגנים והמועצה המייעצת ואחאב מישנה למלך מארשאל הצבא ומפקד גדוד הפרשים המלכותי. אני דיברתי וחתמתי בחותם המלך רחבעם בן נחשון הנחש תוגת אימו שנאת אביו בבית החרושת לצמרסריגה וטריקוטז' בע"מ. אדוני המלך. כן אדוני הסגן. לא מוכרחים להרוג בגלל זה. תרביץ, אבל אל תהרוג. אדוני הסגן. כן אדוני המלך. הקל נא מעל המלך את עבודת אביו הקשה. הקל נא מעבודת המלכה לרדוף אותה על הגגות עם רובה. אבי ייסר אותי בשוטים אבא אל תייסר את המלך. שלום אדוני המלך. שלום עבדי היקרים איפה הייתם ומה עשיתם. היינו בנוער העובד ולמדנו קשר שפאגט. הוציאו כל איש מעלי ותישאר המלכה. את המלכה האם תקבלי מלך אל תוך חדרייך אז תפתחי את המכנסיים ואת מגפי המלכה אחזי ברוכסן שאם לא כן אני רחבעם השני הוא כדרלעומר מלך השידים מולך מהודו ועד בניברק ובארשבע שבע ועשרים וחמש עשרה מדינות סה"כ שישים ושבע אקרא לכלבי הדם של יעקובסון ויבואו.

עכשיו המלך כבר נרדם וישן במנוחה, ידיו מתחתיו ופניו כבושות בכר. הכר היה תיק ביתהספר. אני הלכתי הביתה בלי חשק ומצאתי את הדודה חווה מתבוננת בי דרך חלון המטבח. אבא ישב בסאלון, חופר ביד בתוך הספה. אמא שכבה בקיטון ועיניה עצומות.

אתה לומד טוב? רצה הדודה חווה מן החלון אל דלת המטבח. שתראה תיכף ומייד את המחברות שלך!

אני הלכתי אל חדרי וסגרתי אחריי את הדלת. בחדר שכב סגן המלך במיטה וכרך את

הסוסים של עארף מלך סוריה

השמיכה סביב ראשו פעם פעמים ושלוש וארבע פעמים כדי שלא לשמוע את הדברים שאמרה הדודה חווה במטבח אל אבא בסאלון ומה דברים יאמר אבא במטבח לדודה חווה במטבח. חלף רגע. שתיים. שלוש. ארבע. אולי שכחה הדודה חווה מאחאב ואחאב יתעטף היטב בשמיכה ולא ישמע דבר ולא יראה דבר עד שיחשיך יום המחרת והמלך וסגנו יצאו לערוך את הגדודים אשר יצאו לפניו ורק גדוד הפרשים המלכותי רכוב על כלבים סוסים יחכה למלך והגדוד ידביק בדהרה את הצבא. אחרון הפרשים יגיש את החצוצרה אל שפתיו אשר דגל משולש נשפך ממנה ונוגע בחול וינגן את מארש הצבא האדום. ממאה אלף גרונות תישמע קריאה יחי המלך רחבעם השני. יחי מארשאל הצבא. אבל המלך וסגנו בתוך מעיליהם וכובע הלגיונרים עם האוזניות ידהרו בקצב אחד, פניהם כבושים בסוסים המעלים מפיהם עשן וזנבותיהם שלוחים לאחור. והדודה חווה לא שכחה והדלת נפרצה.

יש לך רק דודה אחת שאוהבת אותך. שמע המישנה למלך קול רסוק. שתיקה.

מה זה אתה בוכה? שמע המישנה למלך את עקביה (כי הדודה חווה נועלת נעלים עם עקבים של חמש-עשרה סנטימטר לפחות) רוקדים לקראתו. שתיקה.

לילד יש כאב שיניים, צעקה הדודה חווה ופרצה מחדרי אל הסאלון. את דלתי השאירה פתוחה אל הרוחות והקולות. אז אבא דיבר ודיבר ואחאב סגן המלך שכב במעיל וכובע בתיאוזניים קשורים כראוי בשרוך אל הסנטר לקדם את פני המלחמות ולא לשמוע את המילים. כמו ההבל מפיות הסוסים והמילים תלויות כבדות בחלל האוויר. הזמן חולף וסגן המלך אחאב שרוי בתוך הלום והמלים בכל זאת נוגעות בו. עכשיו אמא בוכה בקיטון ללא ספק התרחשו דברים באיזורים נידחים של הממלכה שאין למלך ילד מתיא הראשון אפילו הוא מישנה למלך ושמו נקרא על שם אחד המלכים, יכולת לשלוט בהם והדברים הופכים רפש מאוס. הדודה חווה עזבה את הבית בטפיפת עקבים ונשתררה שתיקה בבית וסגן המלך נרדם. אחר כך התעורר מתוך שינה שנמשכה אולי רגע, כי אמא רצתה תה. תה! עם חלב וסוכר. הצעקות חלפו דרך השריון והמגן ממיכסה של פח אשפה וכובע המארשאל וחתכו את סגן המלך בבשרו. אבא ישב במקומו על הספה בסאלון ולא זו ורק חפר בספה לא היה בבית תה ולא חלב. את קוביית הסוכר האחרונה במסכרת שם אחאב מארשאל הצבא בפיו בצוהרי אותו יום, זמן ההתכוונות למלחמות. הצעקות גברו והלכו ואחאב שיווה מול עיניו את אימו שוכבת על גבה וצועקת אל התקרה והתקרה מעבירה את הקולות. אל הקירות ואל הרצפה ואל רגלי המיטה ואל תוך ראשו של סגן המלך. ההיתה זו הזייה? האם התרחשו הדברים והם ממשות? אפשר סיוט הוא למישנה למלך. אחאב סגן המלך נרדם. אז פשטו ברחובות נעמן שר צבא ארם והאדים להרוג ברחובות. הם חדרו לבתים בריצה שפופה נושאים על כתף קשור בחבל רובי קארל גוסטאב. כדורים עוזבים את פיות הרובים בלי קול ומכים בקירות. כלבי דם שהביאו אותם מסוריה נובחים בלא קול כי קרעו את מיתרי גרונם. קרוב מאוד, על שפת האגם שבכיר הקירקסים תקועה משחתת, חרטומה שקוע בחול ושלושת הפרופלורים שלה התחפרו בחול. היא מכוונת את התותחים אל שכונת ברמן, שקרונות הבתים שלה התחפרו בחול. נציב שכונת ברמן גרבש הקירח וקציני המטה נסוגו אל מעברת רמת-עמידר. עכשיו פורצים פרשים שחורים, זריזים מאוד וקטומי שפתיים אל בית המלכה יוספה. שרידי גדוד הפרשים המלכותי רכובים על סוסים-כלבים על גג הבית יורים בלי הרף אבל החיצים והפורפרות דואים כבד באוויר ונוחתים בתוך החול. אפילו כיוון הרוח נלחם בסגן המלך.

אז היגשתי את המישקפת אל עיני לראות והנה נעמן שר צבא ארם הוא הפרש המלכותי גבריאאל גאולים שערק והלך לחפש סוסים. רכוב על סוס גדול מתנדנד לכאן ולכאן אוחז ביד כידון שקצהו צבוע אדום. מאחוריו, עד הר הלוויתן אלפי פרשים על סוסי עץ אוחזים ביד כידוני ברזל-זווית אדומים בקצותיהם. ומלך בישראל אין כי את המלחמה הפקיד ביד מארשאל הצבא שהוא הטוב בלוחמים, אך לא טוב כמלך. אז משגרת המשחתת טורפדו אל המיבצר האחרון של מלכות רחבעם. הטורפדו דואה באוויר לאט, נוגע במי השלולית וממריא באוויר עד לגובה ראשיהסוסים על הגג. הטורפדו מדמים את מנועיו, המלחמה קפאה. לא נשמע יותר קול זהרת סוסייהעץ והטורפדו מאיץ ומכה בקירות הבית ושב ועולה עד גובה חזי הסוסים. הקירות מתמוטטים והגג שוקע לאט ונוחת על החול. הפרשים מקפיצים את סוסייהם אל הגג שממול ונשברים אל האדמה. רק אחאב סגן המלך עוצר בסוסו והוא שוקע עם הגג אל הריצפה. אז פורש גבריאאל גאולים שר צבא ארם והדהיר את סוסו למולי, מוטות הנדנדה של סוסו חובטים ברעש על הכביש.

גבריאאל גאולים דיבר:

אתה רואה, אחאב סגן המלך, סוסים מעץ טובים מסוסים כלבים. הם לא נהרגים במלחמות. אני דיברתי:

אדוני נעמן שר צבא ארם צווה מייד שייקחו מפה את הטורפדו, אחרת כולנו נמות. הטורפדו החל דואה לאט, מנועיו רועמים וכבים. אז דיבר נעמן שר צבא ארם במכשיר הקשר שהיה עשוי מגביע של חלב משומר מחבילות "קר" שאינו דומה ואינו שווה לגביע חלב משומר מתוצרת המחלבות המאוחדות. הטורפדו טיפס באוויר ונחת בקול יבבה בתוך החורשה שמאחורי הבתים. החורשה בערה בלהבות של אש קרה, היא האש שירו הטאנקים של יקי עכבראש במטוסי הקארטון. אז טובב נעמן שר צבא ארם את סוסו ואני אחריו, לצאת לסקור את הגדודים. בתוך שלולית המים, עמוק במורד הרחוב ישבה יוספה ושיכשכה חמוקיה במי השלולית ושיחקה בחמש אבנים. שלושה חיילים סוריים ישבו לשמור אותה רוחשים רע במבט. זאת אומרת שאחאב סגן המלך בגד. אם הוא לא בגד, למה שלח את חצי הצבא למסע בטריטוריה אחרת בעת פלישת צבא סוריה. אולי שכח סגן המלך ושלח מתוך חלום. ואם שכח סגן המלך, למה הוא יוצא עכשיו עם נעמן שר צבא ארם לסקור את גדודי האויבים?

גבריאאל גאולים דיבר:

עכשיו רק צריך לכבוש את קויהגנה האחרון. והניף את הכידון אל גבעת האנטנות של בני-ברק. הרמתי את המשקפת. המלך רחבעם עמד על ראש הגבעה עם כנף פרשים והשקיף לעברי. כיוונו מישקפת אל תוך מישקפת. ראיתי את עיניו של המלך מתבוננות ללא כעס, רק בסקרנות שקטה, בשר צבאו ובסגן מלכו שבגד.

אני דיברתי:

אז נשלח את המלכה לארמול של גנראל עארף מלך סוריה. דממה. מסביבי עמדו סוסי-עץ מתנדנדים קלות ופרשים קפואים. נעמן שר צבא ארם דיבור אל תוך מכשיר הקשר. אז ניתקו מן המשחתת שלוש טרפדות וטסו בגובה גגות הבתים. מעלינו עצרו, התרוממו, והחלו דואים אל עבר גבעת האנטנות, עד שהפכו להיות שלוש נקודות כסופות, נוצצות לאור השמש שיצאה מבין עננים.

ב. דרכי האימוץ של הסוסים

התעוררתי מתוך תחושה רעה. הדברים סטו מנתיבם הנכון והכל מתקלקל והולך. קיטונה של אמא היה ריק, דבר שיש בו כדי לקלקל את מלחמות המלכים להטות את המלחמות לאיזורים צדדים ולא נחוצים, זאת אומרת מלחמה אחת בילדה מהשיכון שלא נתנה במלכים מבט אחד ומלחמה בהיטלר המסתובב חופשי בשכונה כאילו פה גרמניה וגודר שטחים בפני המלכים ומפקיד עליהם למישמרת את כלבי הדם. מטוסי ווטור שטים באוויר ללא קול ונוחתים בשדות תעופה נעלמים ולא מצייתים לפקודות. זאת אומרת כל זה הינו חלום בלבד, אבל אחאב מארשאל הצבא מיטיב לדעת שחלומות טובים אינם מתגשמים לעולם. חלומות רעים מתממשים תמיד באופן מביש עד שהם גרועים מן החלום. עמדתי על יד קיטונה של אמא, אוחו יד אחת ברקה, מעל לעין. מאחורי עמד הפרש המלכותי גבריאאל גאולים שברח מן הבית ועבר על איסור מפורש של אביו לאמור עם הבן של הזונה הזאת לא תשחק יותר. יותר טוב שתשב בבית ותכין שיעורים והתדפק על דלת הבית. לא היתה תשובה ועל כן פתח גבריאאל את הדלת ונכנס אל הבית פנימה, רק נעל אחת שלו לא היתה שרוכה. בעת שסובבתי אליו ראש חיך גבריאאל חיוור ואמר אני יודע הכל על מה שקרה עם אמא שלך אבל זה לא חשוב. אתה נשאר סג'מלך ואתה לא אחראי לאמא שלך.

אבל אני כן אשם. נתתי לה תה בלי תמצית.

הפרש המלכותי חשב רגע.

אז היא הרביצה לך על זה?

לא. היא אמרה שאני כלב.

וזה הכול?

לא. שמתי בתוך התה חתיכת תפוח, כי לא היתה בבית תמצית.

גבריאאל גאולים דיבר:

אם אין תמצית אז אפשר לשים חתיכת תפוח ומיץ לימון.

אני דיברתי:

אבל התפוח היה רקוב.

שתיקה.

גבריאאל גאולים דיבר:

אם אין תמצית ואין תפוחיץ אז שתשים אספרגוס.

שתיקה. ישבנו על יד השולחן, שהיה נקי מכל פירור של אוכל. גבריאאל גאולים דיבר מהר לאמור אם אין תמצית אז הייתי אומר לאמא שלך שאין תמצית אז גם מים עם תפוח אפשר לשותת. חוץ מזה איבדת אמא עדינה שלא מרביצה ורק אומרת כלב ועכשיו בטח תהיה לך אמא שלא יודעים איזה. אני אוהב תה חם עם לחם ונקניק. גם אבא שלי אוהב נקניק צלוי עם בצל במחבת עם אספרגוס ועם. אבא שלי אומר לי שאם הוא יתפוש אותי איתך אז הוא יהרוג אותי, אבל אני לא מפחד. שתיקה.

זה בגלל מה שקרה לאמא שלך עם הדוד אלפרד והבית־משוגעים, אבל אני לא מפחד ממכות התרגלתי וזה כבר לא כואב במיוחד אפילו עם החגורה של הסוסים. חוץ מזה אני הולך לחפש היום סוס באופן סופי.

הלכתי עם הפרש המלכותי לחפש סוסים. אבל ברור לגמרי שסוסים לא מסתובבים בשיכון ההסתדרות בבני־ברק חינם. זאת ידעתי וכך גם הבין גבריאאל גאולים מתוך חיפושים

והליכה ארוכה בעיקבות הסוסים. על כן החלפנו את הסוס בכלב שחור שנבר בפחיאשפה, כלב שנראה טוב דיו להיות סוס. ללכידת הסוס השתמש גבריאל גאולים בפרוסת נקניק, בעוד הכלב מכרסם את הנקניק כרכנו על צווארו את הלאסואים והולכנו אותו אחרינו אל המחסן בחצרו של גואלמן אבי גבריאל הפרש המלכותי.

אני דיברתי:

אם תרכב עליו אז יישבר לו הגב.

הפרש המלכותי דיבר:

צריך להאכיל אותו סיד. סיד מחזק את העצמות.

וערם לפני הסוס ערימה של סיד. אבל הכלב לא אכל סיד, אלא משעירבב גבריאל את הסיד בקציצות-הדג שגנב מתוך סיר הבישול של אמו. בצוהרי היום קרב אביו של הפרש המלכותי אל המחסן, וגבריאל העביר את הסוס אל הגג. על הגג ערם לפני הכלב ערימה גדולה של סיד והכלב סוס כישכש בזנבו ולחך את הסיד בלשון. אותו לילה קרבו התנים אל הגדר מכיוון הפרדט של ברמן. הכלב נענה להם במין הברה שלא היתה נביחה ואפשר בהחלט לדמות אותה לצהלה של סוס. כלבי הדם של היקה יעקובסון ענו בקול גירגור והתנים לא עברו את הגדר. כך נדמה היה שחלומי של הפרש המלכותי הולך ומתממש וזה דבר לא-ירגיל בשיכון ותיקי ההסתדרות. למחרת הלכנו לרחוב בעלי העגלה וגבריאל קנה דג צלוי וחצי כיכר לחם שחור. ולא התבונן בסוסים אלא במבט חטוף, עלימנת שלא לשבור את החלום. עמדנו על הגג מתבוננים בכלב שכישכש בזנבו ואכל לחם ודג וסיד. אותו לילה השמיע הכלב נביחות והחלום שקע, אבל חזר ועלה כי היה על הכלב להתחיל את אימוני הסוסים. הדהרנו את הכלב במעלה הרחוב ושבנו להריץ אותו במורד ואני עמדתי לפני ההילמן הירוק עליה נשען הדוד אלפרד. וגם חלום הכלב סוס ירד לטמיון בעת המבחן הסופי בו היה על הכלב לדלג בקפיצה הקובעת מגג אל גג כדרך סוסייהמלחמה ובכך תם המעשה בסוסו הראשון של הפרש המלכותי.

אתה רוצה לבקר את אמא שלך.

דממתי מול הדוד אלפרד.

בעת שפנתה המכונית משיכון ותיקים לרחוב בן-זכאי כבר התחילה השמש שוקעת. אחר כך פנה הדוד אלפרד מרחוב הרואה לרחוב מודיעין בנקודת הזמן בה נדלקו פנסי הרחוב ועוד אור יום. בכביש השחור כבר שררה חשיכה מוחלטת והדוד אלפרד רכן, הדליק אור ולוחי-השעונים הזורח והדוד אלפרד נעלם בחשיכה. נסענו לכיוון פתח-תקווה ואחר כך סטינו לדרך צרה שמשני צידיה עמדו גושי פרדסים. מתוך הפרדסים עלתה סיעה של כלבים לרדוף את ההילמן ואת הפרדסים החליפו מישכנות העץ של מעברת רמתיים. מתוך בתי-העץ רדפו אותנו ילדים פוערים פה לצעוק דברים לא-ברורים. הדוד אלפרד שנעלם בחשיכה רכן שוב והעלה אש בסיגריה ושב להיות הדוד אלפרד שעשה באמא מעשה נורא ולקח אותה לבית-ההבראה בצפת. אחר כך הדמים הדוד אלפרד את המנוע ושנינו הלכנו דמומים ומכווצים מקור לאורך גדר לבנה וגדר-תיל עד לשער הברזל. שומר פתח לנו את שער הגדר בלא לומר דבר, ומתוך האדמה התרומם כלב לבן, השתחוה אפיים ושוב שקע באדמה. ארבע או חמש דמויות התגלגלו על מישטחי הדשא; אבל הדוד אלפרד אמר ללכת ישר ולא להתבונן ימין או שמאל כאילו סוסים. באמצע המיסדרון עמדה דמות אחת אוחזת מיטת-גלגלים ומטיחה אותה בקיר, ללא כעס או עיניין מיוחד. הדוד אלפרד עצר ואני בעיקבותיו. הוא הוציא מתוך כיס המעיל את מישקפיה-זהב והרכיב אותן על עיניו, ושוב עקרנו ללכת עד סוף המיסדרון, ואמא התרוממה מתוך מיטת גלגלים בשערות הפוכות והדוד אלפרד ואמא התחבקו, סנטרה על כתפו והיא מתבוננת כי בעיניים לבנות

מאוד.

אני הבאתי לך את בנך.
מי זה. שאלה אמא בבהלה.
אחאב.

אמא הסבה עיניה ממני והתבוננה במעילו של אלפרד. אמא היתה ערומה לחלוטין.
לא נתנו לך חלוק, אנה? רכן הדוד אלפרד על אמא.

אבל החלוק עם עמילן וכל כך חם כאן וכל הזמן מקלפים תפוחי אדמה.
הדוד אלפרד ישב על מיטתה של אמא. מתוך כיס המעיל הוציא תרמוס ומזג לאמא תה בפקק. אמא גמעה מן הפקק והדוד אלפרד מזג לה עוד. אחאב סגן-המלך הידק את מעילו וסגר היטב את כובע המארשאלים עם בתי האוזניים ואמר לעצמו עכשיו צריך להיות כמו מארשאל בצבא. בלי כעס. בלי רגשות טיפשיים כמו אהבה. לצאת למלחמות קר ויבש ולא להתלכלך בבוץ. מארשאל אמיתי יושב גבוה על סוס ולא מלכלך אפילו את קצה המגפיים. הדוד אלפרד קם, מושיט לאמא את התרמוס. אמא החביאה אותו מאחורי הכר. הם נשקו זה לזה ואחאב מארשאל הצבא הסתובב לאט ונחוש אל הדמות שכבר לא הטיחה את המיטה בקיר, אלא מיזגעת מאוד הזיזה אותה תזוזה קטנה, כמעט לא נראית. הדוד אלפרד עמד מעליי ודיבר:

עכשיו חוזרים. אתה הולך ישר ולא מסתכל לצדדים. עד המכונית. ושנינו פסענו לאורך המיסדרון עד המכונית.

הדוד אלפרד עצר לפני המכונית והסיר את מישקפיהזהב מעל עיניו. אז ראיתי שמישקפיהזהב של הדוד היו ללא זכוכיות. רק מיסגרת בלבד. הדוד אלפרד רכן והדליק את אור הזרחה בלוחהשעונים ואני הירכבתי את הקסדה על האוזניות ודיברתי אל תוך מכשיר הקשר. המפציץ, כבד מאוד ועמוס נעתק ממקומו, והחל נוסע בשביל. אחר כך הימראנו וטסנו נמוך מעל פרדסים. גבוה מזה לא טסנו בגלל הפצצות שניתלו על הכנפיים והיטו אותם אל הרצפה בזווית מסוכנת. מעט גבוה מעלינו היו חוטי החשמל ומדהגובה של המפציץ רטט על הסיפורה אפס. אחזתי בהגה הגובה, אבל המחוג רק רטט מעט. טסנו קדימה ולא למעלה.

אני דיברתי אל טייסהמישנה:

אמא תמות שם מקור וזה יהיה הסוף של כל הסופים.

הדוד אלפרד דיבר:

שתשתוק!

אחזתי בהגה הגובה והמפציץ הוטח אל הכביש. טייסהמישנה נחבט אל ההגאים. גשר רדוד קרב אלינו. תפסתי בהגה הגובה והמפציץ שט בגובה של מטר וחצי, כנפיו נוגעות במעקה הגשר. הפצצות טבלו במים ולא יצלחו יותר לכולם. הכביש השחור נפרש מולנו והמטוס צבר מהירות וגם גובה מעל עמודי החשמל. לבסוף שיגרתי הודעה במכשיר הקשר. אנו נוחתים. נוחתים. נוחתים. סוף. המפציץ טבל בתוך שלולית המים ועצר. מגג ביתו של גבריאל גאולים פשט אליי הכלביסוס ראש ונבח. אני עליתי הביתה אווה בקסדת הטייסים תחת לבית השחי. אבא ישב במטבח ולפניו כמה נקניקיות על עיתון. אבא היה עסוק בקריאת העיתון שמתחת לנקניקיות. שלום אדוני המלך. איפה היית ומה עשית? שאל אבא מתוך העיתון.

שתיקה.

היית אצל אמא.

שתיקה.

אמא מרגישה טוב?

לא.

וממי ביקשת רשות ללכת? שאל אבא אוחז בשתי ידיו בעיתון.

הדוד אלפרד אמר לי ללכת איתו לבקר את אמא.

מלך צריך לחשוב לפני שהוא עושה איזה דבר. אמר אבא. מלך לא היה נוסע עם הדוד

אלפרד. אדוני המלך רצה סיבוב במכונית. לא?

שתיקה.

מלך זה לא רק מלחמה ברובי חוליות על הגגות. אחז אבא חוטי-אור ממנורת החשמל

וסובב אותו סביב האצבע. פניו שהיו רכות וללא צבע האפירו קצת באור החשמל וקיבלו

נחישות, שיש לאבות המלכים. אבל אחאב סגן-המלך היה נכון לקרב וקרירוח ככתוב

בדברי הימים למלכי השיכון, לאמור:

אמא שוכבת על מיטה בסוף המיסדרון בלי בגדים בכלל היא היתה ערומה לגמרי ולא

הכירה אותי בכלל זאת אומרת בפרט ובחוץ על הדשא התגלגלו אנשים ערומים לגמרי

ואמא אמרה שנותנים לה לקלף תפוחי-אדמה ומלבישים בגדים עם עמילן!

אבא הרים ראש אל המנורה.

אבא, מכריחים את אמא ללבוש בגדים עם עמילן.

שתיקה.

אבא, אמא לא יכולה ללבוש בגדים עם עמילן!

אני לא רוצה לשמוע.

עיני סגן-המלך ומארשאל-הצבא מאדימות והולכות. שלא ברצוני פלטתי שתיים, או שלוש

לכל היותר, יבבות. כאילו זה לא אני. כאילו עמד לידי גורי-כלבים, שרק דמה לי, אבל הוא

לא אני.

מלך לא בוכה. קבע אבא מאחורי העיתון. ואם מלך בוכה אז הוא לא מלך. תמונתם של

ראש הממשלה ושר האוצר סוקרים תרגיל שריון וחיל אוויר בנגב עלתה מולי, מתוך

העיתון. אחאב מארשאל-הצבא סבב חצי סיבוב צבאי ופנה לצאת מן הבית*.

(פרק מתוך רומאן "עונת המלכים" שענייניו מלחמת ילדים על ההגמוניה בשיכון ותיקיה-הסתדרות בבני-ברק, חורף 1964)

* הערת בעל-הרומאן: רשומות אלה מימי הילדות נכתבו מתוך זיקה למודלים ידועים ונעשה מאמץ שלא לחרוג ממודל סיפור-הילדים של פריץ מולנאר, בלה סנש, אריך קסטנר, וכו'. על כל פנים, חייב בעל-הרשומות להודות בדבר הזיקות עצמן.